

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – experimental research) ใช้รูปแบบสองกลุ่ม วัดก่อนและหลังการทดลอง (The Pretest-Posttest Control Group Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังได้รับพฤติกรรมบำบัดและเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นระหว่างกลุ่มที่ได้รับพฤติกรรมบำบัดกับกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติ กลุ่มตัวอย่าง คือเด็กสมาธิสั้นอายุ 6-9 ปีและผู้ดูแลหลัก ที่มารับบริการรักษาแผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลมะเร็งราษฎร์ มีประวัติแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว และผู้ดูแลหลักเด็กสมาธิสั้น จำนวน 40 คู่ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 20 คู่ กลุ่มควบคุม 20 คู่ โดยจับคู่ ให้มีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงกันตามกำหนดในเรื่องของเพศ อายุ ของเด็กสมาธิสั้น และเพศของผู้ดูแลหลัก ทีละคู่จนครบ 40 คู่ ผลการวิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังได้รับพฤติกรรมบำบัดก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ

1. เด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว
2. ผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว

ตารางที่ 4 จำนวน และร้อยละของเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตาม เพศ และอายุ

อายุ (ปี)	เพศชาย (n=20คน)				เพศหญิง (n=20คน)				รวม (n 40)	
	กลุ่ม ทดลอง	กลุ่ม ควบคุม	รวม คะแนน	ร้อยละ	กลุ่ม ทดลอง	กลุ่ม ควบคุม	รวม	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
6	6	6	12	60	6	6	12	60	24	60
7	2	2	4	20	3	3	6	30	10	25
8	2	2	4	20	1	1	2	10	6	15
รวม	10	10	20	100	10	10	20	100	40	100

จากตารางที่ 4 พบว่า เด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ทั้งเพศชายและหญิงพบมากในอายุ 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 60 เท่ากัน เพศชายพบได้ในอายุ 7-8 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากันในเพศหญิงพบอายุ 7 ปีร้อยละ 30 และในอายุ 8 ปี ร้อยละ 10

ตารางที่ 5 จำนวน และร้อยละ ผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส และระดับการศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n= 20)		กลุ่มควบคุม (n= 20)		รวม (n= 40)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ						
ชาย	11	55	11	55	22	55
หญิง	9	45	9	45	18	45
อายุ (ปี)						
20-29 ปี	6	30	4	20	10	25
30-39 ปี	9	45	10	50	19	47.5
40-49 ปี	5	25	6	30	11	27.5
สถานภาพสมรส						
โสด	7	35	6	30	13	32.5
คู่	4	20	6	30	10	25
หย่าร้าง/หม้าย	9	45	8	40	17	42.5
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	10	50	10	50	20	50
มัธยมศึกษา	8	40	9	45	17	42
ปริญญาตรี	2	10	1	5	3	8

จากตารางที่ 5 พบว่าลักษณะผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้นทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 55 และ 45 ตามลำดับ มีอายุระหว่าง 30-39 ปีร้อยละ 45 และ 50 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส หย่าร้าง/หม้าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45 และ 40 ตามลำดับ และระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 50 เท่ากัน

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว จำแนกตาม อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนและความสัมพันธ์กับเด็ก

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n= 20)		กลุ่มควบคุม (n= 20)		รวม (n= 40)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ						
รับราชการ	2	10	1	5	3	7.5
ค้าขาย	6	30	4	20	10	2.5
รับจ้าง	7	35	10	50	17	42.5
เกษตรกร และงานบ้าน	5	25	5	25	10	25
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน						
ต่ำกว่า 5,000 บาท	2	10	7	35	9	22.5
5,000 – 10,000 บาท	10	50	2	10	12	30
10,001 - 20,000 บาท	6	30	9	45	15	37.5
20,000 บาท ขึ้นไป	2	10	2	10	4	10
ความสัมพันธ์กับเด็ก						
บิดา/มารดา	8	40	9	45	17	45
ญาติ	12	60	11	55	23	55

จากตารางที่ 6 พบว่า ลักษณะผู้ดูแลหลักของเด็กสมาธิสั้นที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 และ 50 ตามลำดับ กลุ่มทดลองมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50 กลุ่มควบคุมมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45 และผู้ดูแลหลักมีความสัมพันธ์เป็นญาติ และบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 60 และ 55 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 7 คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง จำแนกทางกาย ทางวาจา และทำลายสิ่งของ

คู่ที่	กลุ่มควบคุม						กลุ่มทดลอง					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	ทางกาย	ทางวาจา	รวม	ทางกาย	ทางวาจา	รวม	ทางกาย	ทางวาจา	รวม	ทางกาย	ทางวาจา	รวม
1	5	7	12	5	9	14	0	12	12	5	2	7
2	4	5	9	4	5	9	12	2	8	0	4	4
3	3	8	11	7	5	12	6	10	16	0	8	8
4	0	8	8	0	10	10	3	3	6	0	4	4
5	7	8	15	5	10	15	0	7	7	0	4	4
6	0	6	6	0	8	8	0	5	5	0	2	2
7	0	8	8	0	10	10	0	7	7	0	2	2
8	8	2	10	5	7	12	4	2	6	0	2	2
9	2	6	8	7	7	14	5	2	7	5	0	5
10	0	7	7	0	8	8	0	7	7	3	2	5
11	3	7	10	6	6	12	6	3	9	3	4	7
12	7	5	12	7	6	13	2	2	4	2	0	2
13	0	7	7	0	8	8	0	8	8	0	5	5
14	7	5	12	8	6	14	5	2	7	3	2	5
15	8	10	18	6	12	18	3	4	7	0	2	2
16	6	4	10	6	6	12	7	0	7	0	2	2
17	0	10	10	2	10	12	3	6	9	3	4	7
18	2	10	12	4	8	12	0	5	5	0	3	3
19	0	8	8	2	6	8	0	10	10	6	0	6
20	0	7	7	3	5	8	8	4	12	5	2	8
รวม	62	138	200	72	157	229	52	101	153	36	54	90

จากตารางที่ 7 พบว่า พฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง พฤติกรรมก้าวร้าวทางวาจา พบมากที่สุด และกลุ่มควบคุม มีคะแนนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 14.5 กลุ่มทดลอง มีคะแนนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ลดลง คิดเป็นร้อยละ 28.1

ตารางที่ 8 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

พฤติกรรมก้าวร้าว	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p-value
กลุ่มทดลอง					
หลังการทดลอง	7.75	2.869	19	9.970	.00
ก่อนการทดลอง	11.45	2.800			
กลุ่มควบคุม					
ก่อนการทดลอง	10.00	2.956	19	1.725	.05
หลังการทดลอง	11.45	3.187			

จากตารางที่ 8 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น กลุ่มทดลอง ก่อนทดลอง เท่ากับ 11.45 หลังการทดลองเท่ากับ 7.75 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีทางสถิติด้วย Dependent t-test พบว่า หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น น้อยกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนการทดลองมากกว่าหลังการทดลอง

ส่วนในกลุ่มควบคุมคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น ก่อนทดลอง เท่ากับ 10.00 หลังการทดลอง เท่ากับ 11.55 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีทางสถิติด้วย Dependent t-test พบว่า หลังการทดลอง ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นมากกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นั่นคือคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น หลังการทดลองมากกว่าก่อนการทดลอง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังได้รับพฤติกรรมบำบัดก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้นก่อนและหลังได้รับพฤติกรรมบำบัดก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม (n=40)

พฤติกรรมก้าวร้าว	$\bar{X}$	S.D.	df	t	p-value
ก่อนการทดลอง					
กลุ่มทดลอง	11.55	2.800	38	1.725	0.050
กลุ่มควบคุม	10.00	2.956			
หลังการทดลอง					
กลุ่มทดลอง	7.75	2.869	38	4.132	0.00
กลุ่มควบคุม	11.45	3.187			

จากตารางที่ 9 พบว่าคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น ก่อนการทดลองของ กลุ่มทดลอง เท่ากับ 11.55 กลุ่มควบคุม เท่ากับ 10.00 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีทางสถิติด้วย Independent t-test พบว่ากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนการทดลอง ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าว ก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ในส่วนหลังการทดลอง พบว่า คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น กลุ่มทดลองเท่ากับ 7.75 กลุ่มควบคุมเท่ากับ 11.45 เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันด้วยวิธีทางสถิติด้วย Independent t-test พบว่ากลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวหลังทดลอง น้อยกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือ คะแนนพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น หลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการดูแลตามปกติสูงกว่ากลุ่มทดลอง

ผลการดำเนินการ

สรุปข้อคิดเห็นของผู้ดูแลหลักเด็กสมาธิสั้น

1. เป็นโครงการที่ดี มีความเหมาะสมกับเด็กสมาธิสั้น ผู้ดูแลหลักได้ความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะสามารถนำไปปฏิบัติกับเด็กได้จริง
2. มีคู่มือสำหรับผู้ดูแลหลัก ทำให้สะดวกต่อการปฏิบัติ มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวของเด็กสมาธิสั้น วิธีการดูแลช่วยเหลือ และการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถให้กับเด็กสมาธิสั้น มากขึ้น
3. เด็กมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงทั้งในขณะที่อยู่ที่โรงเรียนและขณะอยู่ที่บ้าน พฤติกรรมบางอย่างคงต้องใช้เวลาบำบัดนานจึงจะได้ผล ผู้ดูแลหลักจะปฏิบัติตามคู่มือที่ให้ต่อไป

ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ

1. ความคิดเห็นต่อกิจกรรม พบว่าผู้ดูแลหลักเด็กสมาธิสั้น 11 รายอยากให้มิกิจกรรมแบบนี้เกิดขึ้นอีกหากเด็กทุกคนได้ร่วมกิจกรรมนี้ คิดว่าพฤติกรรมของเด็กจะดีขึ้นมาก เป็นกิจกรรมง่ายๆ แต่ทำได้จริงทั้งที่โรงพยาบาลและที่บ้าน
2. ระยะเวลาในการทดลองมีจำกัด ควรทดลองให้นานขึ้น เพื่อดูว่าพฤติกรรมก้าวร้าวที่ลดลงจนไม่ปรากฏพฤติกรรมก้าวร้าว จะใช้เวลานานเท่าไร
3. ควรเพิ่มการดูแลเด็กสมาธิสั้นที่โรงเรียน โดยให้ความรู้กับครูที่ต้องดูแลเด็กที่โรงเรียน